

ఆపరేషన్ సక్సెస్

- తమ్మిశెట్టి భుజంగరావు

ఆ రోజు సాయంకాలం అటెండ్ కావాల్సివున్న కేసు గురించి సీరియస్ గా ఆలోచిస్తూ స్పీడుగా తిరుగుతున్న సీలింగ్ ఫ్యాన్ వైపు చూస్తున్న రాజ్ జేష్ ముఖంలో నిన్న తన ఫ్రెండుతో కల్పి తను చేసిన క్రిటికల్ ఆపరేషన్ సక్సెస్ తాలూకు ఆనందం ఇంకా స్పష్టంగా కనిపిస్తూనే ఉంది.

తన హస్తవాసి మంచిదని ఎంతోమంది శిష్యురికం చేస్తామని తన దగ్గరగా చ్చారు. తనే ఒప్పుకోలేదు. తన దగ్గర నమ్మకంగా వున్న ఇద్దరు ముగ్గురు అసిస్టెంట్లు చాలు. ఏదైనా మేజర్ ఆపరేషన్ చేయవలసి వస్తే తన ఫ్రెండు జగదీష్ ఎలాగూ ఉండనే ఉన్నాడు. ఇంతమందిని తను చేరదీసి లేనిపోని తలనొప్పులు తెచ్చుకోవడం తెలివితక్కువ మాటెలావున్నా అసలుకే మోసం. ఈ ఊళ్ళో ఆ మాటకొస్తే ఈ చుట్టుప్రక్కల పది ఊళ్లల్లో ఇంతవరకూ తనకు పోటీగా ఎవరూ ముందుకు రాలేదు. వచ్చిన ఒకరిద్దరు కూడా తమ ధాటికి తట్టుకోలేక ఎటో వెళ్లిపోయారు.

గుమ్మంలో ఏదో అలికిడైతే అటు తిరిగి చూస్తూ “హలో! జగదీష్! హా వైస్ టు సీయూ నా...కమాన్” అంటూ ఆనందంతో బెడమించి లేవబోయి పక్కనేవున్న సెల్ ఫోన్ రింగ వడంతో దాన్ని

చాలా క్లిష్టమైన కేసు. ఎందుకో ఆ కేసును టేకప్ చేయడానికే భయంగా వుంది. ఆ కేసును ఎలాగైనా సరే అతనే టేకప్ చేసేట్టు చూద్దాం. ఎలాగూ ఆ ప్రయత్నంలో తప్పక ఫెయిలవుతాడు. ఆ తర్వాత సంగతి మనం చూసుకుందాం. ఏమంటావు?” అడిగాడు రాజ్ జేష్, జగదీష్ ను చూస్తూ.

చేతి లోకి తీసుకుని సుతారంగా చెవి కానించి “హలో! ఎవరు? నువ్వు? ఆపరేషన్ నా? ఈవెనింగా! బి రెడీ...వా...వ్యాట్ ఓకే...జాగ్రత్త!” సెల్ ఫోన్ ను పక్కనపెట్టి బెడ్

మీంచి లేచాచ్చి జగదీష్ ను సాదరంగా లోనికి ఆహ్వానిస్తూ సోఫాలో కూర్చోబెట్టి తనూ కూర్చున్నాడు ప్రక్కనే.

“అదే...మన మురళి చేసాడు. ఈ రోజు ఈవెనింగ్ మనిద్దరం కల్పి అటెండ్ వ్యాల్సిన కేసా కలుందిగా. దాని గురించి. సరే! అదేంటలా వున్నావు? నిన్నటి ఆపరేషన్ తాలూకు సంతోషం నీ ముఖంలో మచ్చుక్కైనా కనిపించడంలేదు. ఎనీథింగ్ రాంగ్? ఏదైనా ప్రాబ్లమ్!”

“అబ్బే...అదేంలేదు!” మధ్యలోనే అన్నాడు జగదీష్ నిర్లిప్తంగా ఏదో ఆలోచిస్తూ.

జగదీష్ భుజంమీద చెయ్యేసి అనునయిస్తూ ఏం జరిగిందో చెప్పమన్నట్లు తలాడించాడు రాజ్ జేష్.

“మనం ప్రాక్టీస్ ప్రారంభించి ఎన్నాళ్ళయింది?” వున్నట్టుండి చటుక్కున అడిగాడు రాజ్ జేష్.

“సుమారు పదేళ్ళు” చెప్పాడు రాజ్ జేష్ వంటవాడు తెచ్చిచ్చిన హార్లిక్స్ ను జగదీష్ కు ఆఫర్

చేస్తూ.
“ఇన్నాళ్ళు మన వృత్తిలో ఎప్పుడైనా రేషన్ అయినా ఫెయిలయ్యామా?”
జగదీష్ హార్లిక్స్ కప్పు అందుకుంటూ.

“లేదు...ఇవన్నీ ఎందుకడుగుతున్నట్టు కొంపదీసి మనకు పోటీగా ఎవరైనా ప్రాక్టీస్ మొదలెట్టారా?” అడిగాడు రాజ్ జేష్ అనుమానంగా.

“అవును. ఎవడో చంద్రశేఖర్ అట. ఈరోజే ఈ ఊళ్ళో కాలెట్టాడుట. ఎవరో చెప్పే తెలిసింది. దూరంనుండి మనిషిని కూడా చూసాను. ఆపరేషన్లు ఎలా చేస్తాడో తెలియదుగానీ అప్పుడే మన ఊళ్ళో పాపులర్ అయిపోయాడు” చెప్పాడు జగదీష్ డీలాపడిన ముఖంతో.

“అలాగైతే మనకు మరీ మంచిది. మన ప్రాక్టీసు ముందు ఆ కుర్రకుంక ప్రాక్టీసు వెలవెలబోతుంటే మనకు మరింత పేరొస్తుందిగా?” అడిగాడు రాజ్ జేష్.

“ముందు నేనూ అలాగే అనుకున్నాను. అసలు విషయం తర్వాత తెలిసింది?”

“ఏమని?”
“అతను కేసుని టేకప్ చేసి ఆపరేషన్ చేస్తే దేవుడు కూడా ఏం చెయ్యలేడుట. సెంటర్లో జనం చెప్పుకుంటున్నారు.”

“ఇలాగైతే మన చాప్టర్ క్లోజ్ న్నమాట” అంటూ తీవ్రంగా ఏదో ఆలోచిస్తూ వున్నట్టుండి సడెన్ గా “మనకింతవరకూ కుదరని కేసాకటి వచ్చింది గుర్తుందా?” అడిగాడు రాజ్ జేష్.

“ఏది? ఆ బ్యాంకు మేనేజరు కేసా?” ఏదో గుర్తొచ్చి అన్నాడు జగదీష్.

“అవును అదే. చాలా క్లిష్టమైన కేసు. ఎందుకో ఆ కేసును టేకప్ చేయడానికే భయంగా వుంది. ఆ కేసును ఎలాగైనా సరే అతనే టేకప్ చేసేట్టు చూద్దాం. ఎలాగూ ఆ ప్రయత్నంలో తప్పక ఫెయిలవుతాడు. ఆ తర్వాత సంగతి మనం చూసుకుందాం. ఏమంటావు?” అడిగాడు రాజ్ జేష్, జగదీష్ ను చూస్తూ.

“నీ ఐడియా చాలా బాగుంది. కానీ...మనం ముందొక పని చేస్తే?” క్షణం ఆగాడు.

“ఏంటది?” అడిగాడు కుతూహలంగా రాజ్ జేష్.

“ముందోసారి చంద్రశేఖర్ హస్తవాసి పరీక్షించడానికి వెళ్తాము. ఆ తరువాత చూద్దాం అతని సంగతి” అంటూ సమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండా రాజ్ జేష్ ని బయలుదేరదీసాడు జగదీష్.

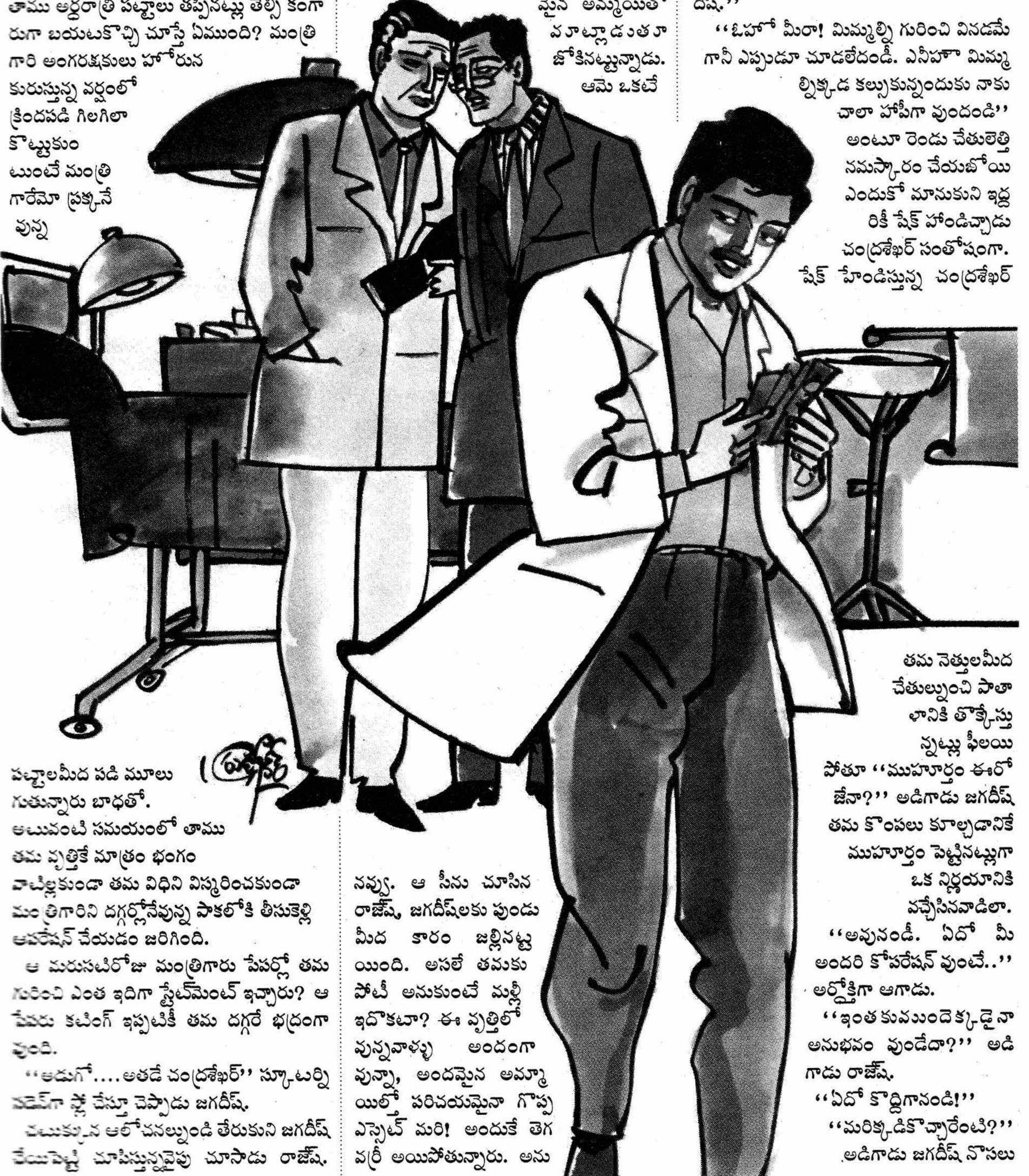
బయటకొచ్చి స్కూటర్ ఎక్కారు. జగదీష్ నడుపుతున్నాడు. రాజ్ జేష్ జగదీష్ భుజంపై చేతులు ఆన్చుకుని కూర్చుండి ఏదో ఆలోచించసాగాడు.

మేనున్నటికి మేను ఆ డియస్పీగారి కేసు ఏ సూపర్ సైషిల్స్టు డీల్ చేయడానికి సాహసించని కేసును ఆమిర్లూ సునాయాసంగా, విజయవంతంగా చేసి పడేశారు.

గతంలో ఓసారి ఏకంగా ఆరోగ్య శాఖ మంత్రి గారే ఆపరేషన్ చెయ్యాల్సి వచ్చింది. అనుకోకుండా రైల్వో పనిమీద ముంబాయి వెళ్తున్న ఆము అర్ధరాత్రి పట్టాలు తప్పినట్లు తెల్పి కంగారుగా బయటకొచ్చి చూస్తే ఏముంది? మంత్రిగారి అంగరక్షకులు హోరున కురుస్తున్న వర్షంలో క్రిందపడి గిలగిలా కొట్టుకుంటుంటే మంత్రి గారేమో ప్రక్కనే వున్న

స్కూటర్ దిగి అటువైపు వెళ్లారు. చంద్రశేఖర్ చాకులా మెరుస్తూ అందంగా కనిపించాడు. మనిషిని చూస్తే లోపలున్న ప్రాబ్లమ్ను చొప్పు చేయకుండానే చెప్పేయగల ఘనుడి లాగే వున్నాడు.

అక్కడేదో ఫంక్షన్ జరుగుతున్నట్టుంది. ఓ మూలగా చంద్రశేఖర్ ఎవరో అందమైన అమ్మయితో వూట్లాడతనా జోకినట్టున్నాడు. ఆమె ఒకటే

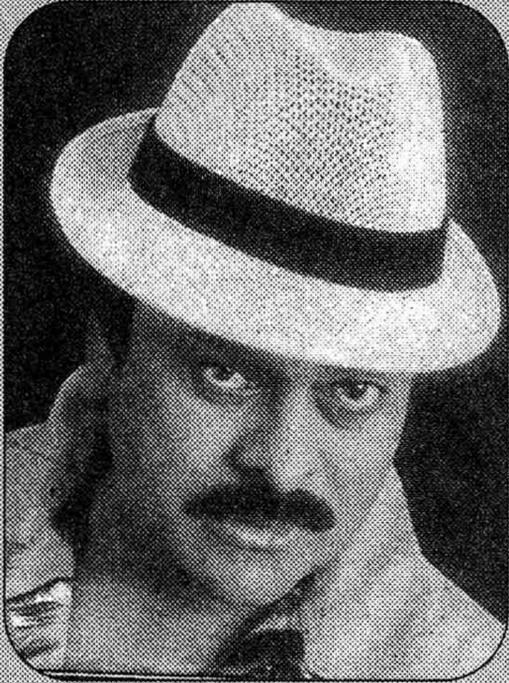
పట్టాలమీద పడి మూలుగుతున్నారు బాధతో. అటువంటి సమయంలో ఆము తమ వృత్తికే మాత్రం భంగం వాటిల్లకుండా తమ విధిని విస్మరించకుండా మంత్రిగారిని దగ్గర్లోనేవున్న పాకలోకి తీసుకెళ్లి ఆపరేషన్ చేయడం జరిగింది. ఆ మరుసటిరోజు మంత్రిగారు పేపర్లో తమ గురించి ఎంత ఇదిగా స్టేట్మెంట్ ఇచ్చారు? ఆ పేపరు కటింగ్ ఇప్పటికీ తమ దగ్గరే భద్రంగా వుంది. “అడుగో.... అతడే చంద్రశేఖర్” స్కూటర్ని వడవేగా ప్లో చేస్తూ చెప్పాడు జగదీష్. చుక్కూన ఆలోచనల్నుండి తేరుకుని జగదీష్ చేయిపెట్టి చూపిస్తున్నవైపు చూసాడు రాజేష్.

నవ్వు. ఆ సీను చూసిన రాజేష్, జగదీష్లకు పుండు మీద కారం జల్లినట్టు యింది. అసలే తమకు పోటీ అనుకుంటే మళ్ళీ ఇదొకటా? ఈ వృత్తిలో వున్నవాళ్ళు అందంగా వున్నా, అందమైన అమ్మాయిల్తో పరిచయమైనా గొప్ప ఎస్పెక్ట్ మరి! అందుకే తెగ వర్రి అయిపోతున్నారు. అను

కోకుండా చంద్రశేఖర్ వీళ్లకేసి వచ్చాడు. “హలో! మీరు చంద్రశేఖర్ అనుకుంటాను?” అడిగాడు రాజేష్ ఈర్వ్యగా చూస్తూ. “అవునండీ చంద్రశేఖరాన్నే. ఇంతకీ మీరు?” మధ్యలో వాళ్ళవైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ అడిగాడు చాలా పొలైట్గా. “నా పేరు రాజేష్. ఇతను నా ఫ్రెండు జగదీష్.” “ఓహో మీరా! మిమ్మల్ని గురించి వినడమేగానీ ఎప్పుడూ చూడలేదండీ. ఎనీహా మిమ్మల్నిక్కడ కలుసుకున్నందుకు నాకు చాలా హాపీగా వుందండీ” అంటూ రెండు చేతులెత్తిననుస్కారం చేయబోయి ఎందుకో మానుకుని ఇద్దరికీ షేక్ హాండిచ్చాడు చంద్రశేఖర్ సంతోషంగా. షేక్ హాండిస్తున్న చంద్రశేఖర్

తమ నెత్తులమీద చేతుల్నుంచి పాతాళానికి తొక్కేస్తున్నట్లు ఫీలయిపోతూ “ముహూర్తం ఈరోజేనా?” అడిగాడు జగదీష్ తమ కొంపలు కూల్చడానికే ముహూర్తం పెట్టినట్లుగా ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేసినవాడిలా. “అవునండీ. ఏదో మీ అందరి కోపరేషన్ వుంటే..” అర్ధాకిగా ఆగాడు. “ఇంత కువసుందెక్కడై నా అనుభవం వుండేదా?” అడిగాడు రాజేష్. “ఏదో కొద్దిగానండీ!” “మరిక్కడికొచ్చారేంటి?” అడిగాడు జగదీష్ నొసలు

పౌరాణిక సినిమా

పౌరాణిక పాత్రలు ధరించడంలో స్వర్ణీయ ఎన్టీఆర్ తర్వాత చిరంజీవి సరైన నటుడని అల్లా అరవింద్ భావిస్తున్నాడు. అందుకే మంచి పౌరాణిక చిత్రం చిరంజీవితో చెయ్యాలని ఎప్పటినుంచో అనుకుంటున్నాడు. 'అన్నమయ్య' చిత్రంతో నాగార్జునకు మంచి పేరు రావడంతో అల్లా అరవింద్ కోరిక మరింత బలీయమైంది. ఈ మధ్యకాలంలో త్రిభాషా చిత్రంగా 'శ్రీ మంజునాథ' అనే చిత్రాన్ని మొదలు పెట్టడం, అందులో చిరంజీవి శివుడి పాత్ర ధరించడానికి కాలీషెట్స్ అడ్వెన్స్ చేయడం, శివుడి పాత్ర గురించి ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకోవడం జరిగింది. ఈ చిత్రం హిట్ అయితే చిరంజీవితో పౌరాణిక చిత్రం తీయాలని అల్లా అరవింద్ ఆలోచనలో వున్నాడు. అందుకు అర్జునుడు, కర్ణుడు ప్రధాన ఇతివృత్తంగా కథలు కూడా సిద్ధంగా వున్నాయట.

-శివానంద్. యన్

చిట్టిస్తూ. "ఈ ఏరియాలో రిచ్ పీపుల్ ఎక్కువగా ఉన్నారని, ఇక్కడే సెటిలైపోతే మూడు కేసులు ఆరు ఆపరేషన్లుగా బ్రహ్మాండంగా వుండి జీవితం సాఫీగా సాగిపోతుందని ఎవరో చెప్తే వచ్చానండీ. హాలో..!" అని ఎవరివైపో చూస్తూ గాల్లో చేతులు పుతూ "ఎక్స్ క్యూజ్ మి!" అంటూ జనంకేసి వెళ్లిపోయాడు.

చంద్రశేఖర్ ఇక ఈ ఊళ్ళోనే వుండిపోతే తామింతవరకూ సంపాదించుకున్నదంతా కూర్చుని తినవలసిందే. లాభంలేదు. అతన్ని ఏదో విధంగా అవసరమైతే బెదిరించయినా సరే ఈ ఊళ్ళో తమకు పోటీగా ప్రాక్టీసు పెట్టుకుండా చెయ్యాలి? ఎలా? ఆలోచిస్తున్నాడు ఫంక్షన్ కేసి చూస్తూ.

ఆ ఊరు తమ స్వంతమైనట్టు ఆ ఊళ్ళో వేరవరూ తమను డామినేట్ చేయకుండా తమ వృత్తిలో తామే మకుటంలేని మరాజుల్లా వెలిగిపోవాలని చంద్రశేఖర్ కి వ్యతిరేకంగా పావులు కదపడానికి రెడీ అయిపోయారు.

అంతా ఫంక్షన్ లో హడావుడిగా తిరుగుతున్నారు. చంద్రశేఖర్ కోసం ఆత్రంగా అటూ ఇటూ చూసారు. జనంలో ఎక్కడా కనబడలేదు.

"ఒక పని చేస్తే?" అన్నాడు.

"ఏంటది?" ఆత్రంగా అడిగాడు రాజేష్.

"మనమే ఈ ఊళ్ళోంచి తప్పుకుని మరో చోట ప్రాక్టీసు పెడితే?" అడిగాడు జగదీష్.

"పూర్తిగా మాట్లాడకు. మరోచోట ప్రాక్టీసు పెట్టి అక్కడ నిలదొక్కుకునేసరికి మన తలలు పండిపోతాయి" అన్నాడు రాజేష్ కోపంగా జగదీష్ ను చూస్తూ.

కొంచెం దగ్గరగా వెళ్లారు. చంద్రశేఖర్ జనం మధ్య ఏదో చేస్తూ రాజేష్, జగదీష్ ల కంటపడ్డాడు. అంతే! రాజేష్, జగదీష్ ల ఆనందానికి అవధులేవు. అప్పటికే వాళ్ళ స్లాను ఒక కొలిక్కి వచ్చేసింది. కమాండింగ్ గా చంద్రశేఖర్ ను దగ్గరకు పిల్చారెద్దరు.

దగ్గరకొచ్చిన చంద్రశేఖరాన్ని చూసి డైరెక్టుగా విషయంలోకి వస్తూ-

"మేమి డ్యరం ఈ ఊళ్ళో గత పది సంవత్సరాలుగా చేతికి రక్తం అంటుకుండా ఆపరేషన్లు మీద ఆపరేషన్లు చేసుకుంటూ హాయిగా బతికేస్తున్నాము. మా హస్త వాసి మంచిదేమో

ఇంతవరకూ ఒక్క ఆపరేషన్ కూడా కాలేదు" అంటూ క్షణం సేపు ఆగిపోతూ చేతుల్ని కట్టుకుని వాళ్ళనే చూస్తుండేసరికి చంద్రశేఖర్.

"మన వృత్తిలో అసలే టెన్షన్ ఎక్కువ. విషయం నీకూ తెల్లు. మాకు పోటీగా మరొక మరింత టెన్షన్ పెంచకు. అది మాకు, నీకూ మంచిదికాదు" ఏమంటావన్నట్లుగా అతని చూసారు.

చంద్రశేఖర్ మాట్లాడకుండా నేల చూపులు చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

"అంచేత మరెక్కడైనా ప్రాక్టీసు పెట్టుకో. పదివేలు పడేస్తాము" అంటూ నిర్లక్ష్యంగా జేబులో పర్పుటీసి పట్టుకున్నాడు రాజేష్ డబ్బు తీయడానికన్నట్లు.

నవ్వుతూ గింగిరాలు తిరిగిపోతున్న చంద్రశేఖర్ ను చూస్తూ "చూడమ్మా చంద్రశేఖర్! నువ్వు ఆపరేషన్ చేస్తుండగా మేము చూసామని సిగ్గు పడిపోకు. నువ్వు ఈ ఫీల్డులో ఆస్ట్రాల్ గాడివి. మేమేమో ఎక్స్ పర్టులం" అంటూ పర్పులో చెయ్యిపెట్టి షాక్ తిన్నాడు రాజేష్.

ఆశ్చర్యం, అందులో డబ్బులేదు. ఉత్త పర్పులోపల పెట్టిన ఐదువందల కరెన్సీ నోట్లన్నీ మిసింగు. ఇద్దరికీ మతిపోయింది. ఎందుకో అనుమానం వచ్చి ఒకేసారి చంద్రశేఖర్ ని చూసారు.

"మీరు పార్టులు కట్ చేసి ఆపరేషన్లు చేస్తారు. అదే జేబులు కత్తిరించి పర్పులు కొట్టేస్తారు. నేనలా కాదు, పార్టులు కట్ చేయకుండానే ఆపరేషన్లు చేస్తుంటాను. అంటే, పర్పు, పర్పులాగానే వుంటుంది. అందులో మాత్రం డబ్బుండదు మరి. అదీ నా స్పెషాలిటీ. దటీజ్ చంద్రశేఖర్" అంటూ అర్జునుడికి గీతోపదేశం చేస్తున్న శ్రీకృష్ణుడిలా నవ్వుతూ వాళ్ళను చూసాడు చంద్రశేఖర్.

అప్పటికే వాళ్ళకు నోటమ్ముట మాట రాక గుడ్ల పుగించి చణాద్రశేఖరాన్నే చూస్తుండిపోయారు.

"చూడండి! ఏ వృత్తిలోనేనాసరే... మొట్టమొదటగా గుర్తుంచుకోవాల్సిన విషయమొకటుంది. అదేంటో తెలుసా?" అంటూ క్షణమాగి మళ్ళీ వెంటనే "తాడిని తన్నేవాడుంటే వాడి తలను తన్నేవాడు మరోడుంటాడు. మీకేమైనా డాట్లుంటే నన్నొచ్చి కల్చుకోండి. అసాయింట్ మెంట్ అక్కర్లేదు. ఫ్రీగా చెప్తాను పాతాలు. గుడ్ లక్... బైబై" అంటూ చకచకా అక్కడ్నుంచి వెళ్లిపోయాడు రాజేష్ పర్పులోంచి కొట్టేసిన డబ్బును లెక్కపెట్టుకుంటూ.

రాజేష్ కు నోట మాట రాక నోరెళ్ళిపెట్టి కదలక మెదలక శిలాప్రతిమలా చూస్తుండిపోయాడు అప్పటికే కట్టెలా బిగుసుకుపోయిన జగదీష్ ను ఊతకర్రలా పట్టుకుంటూ.

